

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

فایل نوشتاری دوره آموزش امر به معروف و نهی از منکر

دوره آموزشی "فطای رایج"

مدرس: استاد علی تقوی

آسیب شناسی اشتباهات متداول اساتید و سخنرانان در تدریس و تبلیغ فریضه امر به معروف

جلسه یازدهم

یکی دیگر از چیزهایی که تو امر به معروف و نهی از منکر شرط نیست ولی خیلیا تو

تریبوناشون و کتاباشون میگن این شرط وجوب فریضت، "عامل بودن به معروف"

است برا شخص آمر، یعنی میگن تا خودت عمل نمیکنی حق نداری به دیگران تذکر

بدی. در حالی که هیچ یک از مراجع معظم تقلید چنین شرطی نفرمودند که آمر به

معروف خودش باید اون معروفو حتما انجام بده، یا ناهی از منکر حتما باید خودش از

اون منکر کاملاً پاک و مَبْرَأً باشه.

نخیر همچین چیزی نیست.

قبول داریم بهتر است، مراجع هم فرمودن بهتر است کسی که

امر به معروف و نهی از منکر می‌کنه خودش عمل کنه به اون معروف.

خودش ترک کرده باشه اون منکری که نهی می‌کنه دیگران رو

ولی این شرط وجوب نیست،

این کمک به افزایش تاثیر می‌کنه، خیلیم کمک به افزایش تاثیر می‌کنه‌ها،

یعنی واقعا فرق است بین کسی که خودش بالاخره عامل هست به اون معروف،

تارک هست در منکر، حالا کی امر و نهی میکنه.

اما راه در رو بسته اسلام، نمی‌تونید بگید چون خودم دیروز غیبت کردم

یا تهمت زدم حالا می‌بینم یکی داره غیبت می‌کنه، تهمت می‌زنه، بهش تذکر ندیم!

نخیر، دیروز غیبت یا تهمتت یه معصیت برات نوشته شد،

امروز ترک نهی از منکر می کنی میشه معصیت دوم!

گناه دیروز مجوز گناه امروز نمیشه!

یه مثال ملموس بزیم عزیزان

فرض کنید یه کسی خادم مسجد هست، صدای اذان رو پخش می کنه برا مردم،

در مسجدو باز می کنه، سجاده ها و نمی دونم اونچه که برا نماز لازم هست،

مرتب می کنه مسجد رو، مَهرا رو می چینه،

حالا خودش به یه دلیلی نماز نخونه، عمدأ، سهواً، هرچی،

خب اینکه ترک نماز کرده یک معصیت است

اما آیا می تونه بگه خب من که خودم بی نمازم، حالا ان شاءالله نداریم همچین

مصدیقی در خادمی مساجد نیستا مثل عرض می کنم، من که خودم نماز نمی خونم،

پس در مسجد برا مردم باز کنم، سجاده بندازم، صدا اذان پخش کنم، این معصیته!

نه، همچنین چیزی نیست

رُطَب خورده واجب است منع رطَب کند

این ضرب المثل انگلیسی است برا ما درست کردن که نمی‌دونم رطب خورده منع رطب

نکند، یه حدیث جعلی هم برداشتن اونو پُرنگش کردند و نه متنی، نه سندی، نه

دلالتی، به فرض سندیت، دلالت ندارد این مطلب. در کتب اربعه شیعه نیامده‌است،

سندش در معرض اتهام هست. این سند، سند صحیحی نیست،

یکی رفت پیش پیامبر گفت یا پیامبر بچه من خرما زیاد میخوره شما بگو نخوره.

پیامبر فرمودن برو فردا بیا، فردا اومد گفت پیامبر بچم خرما زیاد میخوره من همون

دیروزیم، پیامبر گفتن پسر من خرما نخور، گفت چشم پیامبر،

بعد بابائه یا مادره گفت چرا دیروز نگفتید؟

پیامبر فرمودن آخه ظرف خرما جلو خودم بود!

این اصلاً هم سندش مشکل داره، هم عرض می‌کنم دلالتش مشکل داره، اینارو در

دوره های بالاتر گفتیم و بحث کردیم دیگه نمیخوام الان واردش بشم.

چون اولاً رطب خوردن فعل حرام برا اون بچه مشخص نیست بوده باشه،

به فرض حرام بودن، بر پیامبر اون عمل حرام نیست،

اگر حرام بود پیامبر به فرض محال که خودشون فاعل حرام باشند،

در لحظه نهی از حرام می‌فرمودن دیگری رو.

عزیزان ضرب المثل برای ما حجت نیست.

برای ما کلام مراجع تقلید که از آیات و روایات استفاده می‌فرمایند حجت هست که می‌فرماید باید امر به معروف کنی حتی اگر خودت گاهی اون معروف رو انجام ندی، واجب است نهی از منکر کنی حتی اگر خودت گاهی اون منکر رو خدای نکرده انجام میدی.

واجبات مستقل از هم هستند. محرمات مستقل از هم هستند.

نماز به من واجب، اگر دیروز به هر دلیلی نماز قضا شد

یا اصن عمدا معاذالله نماز واجب نخواندم،

حالا الآن می‌بینم داداشم نمازش داره قضا می‌شه، رفیقم، برادر دینیم نمازش داره

قضا می‌شه، از ظهر تا حالا با هم بودیم آقا آفتاب رفت دیگه برادر من بلند شو نمازتو

بخون، این تذکر رو بدم، این حرامه عمل من؟

چون خودم دیروز نماز ترک کردم؟

نه! دیروز نماز من یه واجب بوده،

الآن امر به معروف من یه واجب دیگر است

که ترک اون دیروزی مجوز ترک امروز نمی‌شود!

یک مثال ملموس تر بزنم عزیزان

فرض کنید یک کارمند محترم شرکت راه آهن،

هنگام توقف قطار برای نماز مردم رو آگاه می‌کنه،

اعلام می‌کنه آقا وقت نمازه بیست دقیقه توقف برای نماز،

حالا به هر دلیلی خود این شخص نماز نخونه!

مثلاً عرض می‌کنم ان شاءالله که اینطور نیستا،

به هر دلیل نمازش قضا بشه یا عمداً حتی نماز رو ترک کنه،

آیا اینکه مردم رو داره آگاه می‌کنه برای نماز قطار توقف کرده،

این امر به معروفش آیا حرامه؟

اصن یه معتاد رو می‌برن تو تلویزیون برنامه‌ی از این مستند های شوک و اینها هست،

میگه آی مردم من معتاد شدم، اعتیاد بده، شما معتاد نشید، شما به این راه‌ها نرید،

آیا این حرام داره انجام میده؟

حالا خودش معتاده که!

خودش که رطب خوردست!

اون آقا خودش که نماز نمی‌خونه که!

پس حرامه دیگرانو به نماز امر کنه؟ اطلاع بده؟

پس حرامه این معتاده توصیه کنه به دیگران که آقا این راهو نرید،

ما رفتیم این راه بده، هنوزم معتاده‌ها!

دوتا دزد دارن باهم میرن دزدی، یکیشون درمیاد به اون میگه به اون یکی می‌گی که

داداش امشبو بیا بی خیال بشیم

امشب مثلاً مردم تو این هیئتاً حسین حسین میگن شب عاشوراست ما یه امشبو نریم

دزدی، بی خیال بشیم،

حالا خودش دزده، صبح دزدی کرده، دیروز دزدی کرده، رئیس دزدای محله؛

ولی حالا به رفیقش میگه بیا یه امشبو بیا بی خیال بشیم امشب دزدی نکن.

این داره حرام انجام میده؟

رطب خورده واجب است منع رطب کند

بذار بخونم از مراجع معظم تقلید براتون، اولاً حضرت امام در تحریر الوسيله

می‌فرمایند:

"در آمر به معروف و ناهی از منکر نه عدل شرط است نه عمل"

حتما لازم نیست عادل باشد، حتما لازم نیست خودش عامل باشد

از رسول خدا صلی الله علیه و آله وسلم روایت داریم در کنز العمال حدیث ۵۵۲۲، در تنبیه الخواطر جلد ۲ صفحه ۲۱۳ یا حدیث ۲۱۳ اینجا نوشتم جلد دو تنبیه الخواطر می‌فرماید که این روایت سند های دیگه هم داره وقت نیست همه رو بگم.

می‌فرماید رسول خدا:

مُرُوا بِالْمَعْرُوفِ وَإِنْ لَمْ تَعْمَلُوا بِهِ كُفَّةٌ

امر کنید به معروف حتی اگه خودتون کامل همه‌ی اون معروف رو انجام نمیدید،
(همیشه اون معروف رو انجام نمیدید)

وَانْهَوَا عَنِ الْمُنْكَرِ وَإِنْ لَمْ تَنْتَهُوا عَنْهُ كُفَّةٌ

دیگران رو نهی از منکر کنید حتی اگه خودتون گاهی همون منکر رو انجام می‌دید،
خودتون کامل ترک نکردید اون رو.

بله در نهج البلاغه ما مصادیق زیاد داریم.

امیر المومنین علیه السلام می‌فرماید :

شما رو به هیچ کار خوبی وادار نمی‌کنم،

إِنَّا إِنَّمَا قَبْلُشْ خُودِم رُو و نَفْسِم رُو وادار کرده باشم.

بله اینا شرط تاثیر است، تاثیر کلام رو بیشتر می‌کنه اما شرط وجوب نیست.
باز عرض کنم بخونم براتون از رساله آموزشی حضرت آیت الله العظمی خامنه‌ای،
می‌فرماید که:

"در امر به معروف و نهی از منکر شرط نیست که امر و نهی کننده به آنچه که

امر می‌کند عمل نماید و از آنچه که نهی می‌کند اجتناب ورزد،

یعنی امر و نهی بر شخص گناه کار هم واجب است و او نمی‌تواند به عذر

اینکه گناه می‌کند خود را از این وظیفه بزرگ تبرئه سازد،

داخل پیرانتز نوشتند، در رساله آموزشی مقام معظم رهبری،

(اینکه در منابع دینی از افرادی که خود عمل نمی‌کنند و دیگران را

به عمل وا می‌دارند یا خود گناه می‌کنند و دیگران را از گناه باز

می‌دارند، مذمت و نکوهش شده، اینکه در منابع دینی از این افراد

مذمت و نکوهش شده، برای این است که چرا خود عمل به وظیفه

نکرده اند نه اینکه چرا امر و نهی کرده اند!)

ببینید چقدر زیبا!

میگه آقا شما که امر و نهی می‌کنی حالا چرا خودت انجام نمیدی؟

نمیگه دیگران رو امر و نهی نکن!

از این رو نیست که چرا امر و نهی می‌کنی، میگه چرا خودتم عمل نمی‌کنی؟

درست شد؟

حالا شاید شما اینجا به سری آیاتی رو استدلال کنید بگید خب آیه قرآن چه کنیم؟

لَمْ تَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ، اینو چیکارش کنیم؟ اینو کجای دلمون بذاریم؟

میگه که چرا حرفی می‌زنید که خودتون انجام نمی‌دید؛

نخیر این آیه منظورش این نیست، شأن نزول آیه رو باید ببینید،

اینجا بحث علوم قرآنیست، مفصل باید وارد شد، من فقط به اشاره می‌کنم،

در ماجرای یکی از غزوات گفتند یا رسول الله شما یا علی بگو، شما وارد میدان بشو،

شما اعلان دفاع و جنگ بکن، ما هم حرکت می‌کنیم، وقتی حضرت اعلام کردند،

فکر کنم غزوه تبوک بود، یه عده ریزش کردند، گفتند نخیر ما نمایم اونجا،

حالا دلایل واهی، نمی‌دونم اونها دخترانشون رو در جبهه میارند و با روم بوده،

کجا بوده اینها، ما نمیایم اونجا به گناه می‌آفتیم و نکامون به نامحرم می‌آفته

و از این حرفا، که **أَنَا قَلْتُمْ إِلَى الْأَرْضِ**، به تعبیر قرآن، چرا چسبیدید به زمین؟!

آیه نازل شد **لِمَ تَقُولُونَ مَا لَا تَفْعَلُونَ** مگه شما نبودید تا دیروز می‌گفتید اعلام جنگ کن

ما میایم؟ **لِمَ تَقُولُونَ مَا لَا تَفْعَلُونَ كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ أَنْ تَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ**،

برا خدا سنگین است قولی دادید زیر قولتون زدید.

این اصلا ربطی به امر به معروف و نهی از منکر داره؟

برخی مفسرین در ذیل این آیه تو تفسیرشون نوشتند صریحاً،

نوشتن این آیه ربطی به امر به معروف و نهی از منکر نداره،

لِمَ تَقُولُونَ مَا لَا تَفْعَلُونَ، منظور اینست چرا قولی می‌دهید،

حرفی می‌زنید که پاش واینمیستید، عمل بهش نمی‌کنید؟

یعنی اوفوا بالعقود، وفای به عهد کنید، حرفی زدید پاش وایستید.

اصلا ربطی به امر به معروف و نهی از منکر نداره،

حالا به فرض که ربط به امر به معروف و نهی از منکر داشته باشه، به زور،

خب بگیم نه این در مقام امر به معروف آیهی چیزو بذاریم کنارش

أَتَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبِرِّ وَتَنْسَوْنَ أَنْفُسَكُمْ، اینو چیکار می کنی؟ اینو چطور...

اولاً ببینید مراجع تقلید همه ی آیات روایاتو خوندن، جمع بندی کردند و می فرمایند:

عامل بودن شرط نیست؛

حالا باشه میخوایم بحثی بکنیم یه مقدار ادله اش رو هم عرض کنیم.

أَتَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبِرِّ،

اینکه دیگه سبب صدورش امر به معروف و نهی از منکر هست شأن نزولش،

و تنسون انفسکم، آیا مردمو امر به خوبی می کنید...

اینو گوش بده، اجازه بده، اینا جواب داره.

بعضیا متاسفانه اینا رو میگویند بر منبر میگویند، بر نمیدونم تلویزیون میگویند،

میگه اول برو خودتو درست کن نمیخواود تو امر به معروف کنی، خودت وقتی ...،

اگر حکم شود که مست گیرند، در شهر هر آنکه هست گیرند،

بابا به خدا مردم همینطوریش امر به معروف و نهی از منکر نمی کنند،

شما میری چهارتا شبهه هم میندازی تو شبهاتشون اضافه تر می کنی،

نگو امر به معروف، نگو برادر من، خواهر من!

أَتَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبِرِّ وَتَنْسَوْنَ أَنْفُسَكُمْ ، جوابش همین جمله‌ی مقام معظم رهبريست،

آیه دارد میگه آقا شما که دیگرانو امر می کنی، خودتم انجام بده،

نمیگه امر و نهی متوقف بر این است که اول خودت انجام داده باشی!

نمیگه رطب خورده نباید منع رطب کند!

نه، میگه آقا شما که دیگری رو نهی میکنی از دروغ، خودتم دروغ نگو.

این متوقف بر اون نیست و شرط نیست که آمر خودش گناهکار نباشد.

اونطور باشه فقط معصومین باید امر به معروف و نهی از منکر کنند،

دیگه فقط اولیای خاص خدا که اینها به کبائر مبتلا نیستند و...

بالاخره همه ما یک خطایی، سهوی، اشتباهی، نمیدونم... یک منگری، معصیتی در

پرونده اعمالمون هست دیگه، همیشه اینطور بگیریم که شرط است عامل بودن؛

نخیر عرض کردم باز سند دقیقشم تحریر الوسیله امام جلد ۱ مسئله ۲۱.

این استفتائشو از همه مراجع تقلید ما داریم

حالا من فقط همین دو سه تا رو خوندم که می فرماید:

"در امر کننده و نهی کننده نه شرط عدل مطرح است نه شرط عمل

و اگر چه خودش تارک واجب باشد بر او واجب است با اجتماع شرایط

و جوب، دیگران را به همان واجب امر نماید"

لطفا دقت کنیم این غلط مصطلحیست که خیلی ها دارن میگوین من خیلی جاها شنیدم

در تریبون های خلاصه کشوری واقعاً افراد چهره و سرشناس میگوین که **لِمَ تَقُولُونَ مَا لَا**

تَفْعَلُونَ تا خودت انجام نمیدی به دیگران تذکر نده این **غلط** است،

باید بگیریم خودتم اگر انجام بدی بهتر است ولی خودتم گناه می کنی باز

واجب است به دیگران امر به معروف و نهی از منکر کنی.

دقت کنید تو رو خدا که خدای نکرده مسؤل سکوت

و بی تفاوتی مردم و رشد گناه نشویم.

التماس دعا

موفق و ماجور باشید.

جلسه دوازدهم

باز از جمله شروطی که بعضیا از خودشون اضافه کردن و بدعت در دین گذاشتن،

به چهار شرطی که مراجع فرمودن شرط اضافه کردن، گفتن آقا، خلیا میگن،

میگن آقا شرط است برای آمر به معروف که **کارت** داشته باشه،

مجوز حکومتی داشته باشه، نمیدونم **حکم قضایی** داشته باشه، از این حرفا.

نخیر! قانون اساسی این مملکت نوشته، شرع مقدس اسلام هم فرموده:

در دو مرحله ی اول تذکر، که مرحله رفتاری و زبانی هست نه کارت میخاد نه

مجوز حکومتی، نه حکم، نه حتما باید ضابط قضایی باشیم، نه اینا نیست.

مرحله سوم عرض کردیم بارها، بله این مرحله مجوز حکومتی میخواد.

لذا بعضیا میگن آقا تا بهتون کارت ندادن، من اینو از خیلی مبلغین شنیدما، سرتریبون

میگن، تو مسجد میگن، تا بهتون کارت ندادن امر به معروف نکنید! میزنن میکشنتون!

آقا ببخشید شما برا نماز خوندن کارت داری؟

مجوز دادن از طرف حکومت به شما؟

مجوز اینکه اجازه داری نماز بخونی؟

یا اول ماه مبارک رمضان میشه کارت مجوز روزه گرفتن به شما میدن که اجازه داری

روزه بگیری؟

واجب است، فریضه است، اصل هشتم قانون اساسی نوشته،

قانون حمایت از آمران به معروف و ناهیان از منکر، ۲۴ بند مصوبه ی مجلس،

به تایید شورای نگهبان رسیده، قانون رسمی مملکت،

همه باید با رفتارشون و با زبانشون امر به معروف ونهی از منکر کنند.

کارت نمیخواد که بگیم نه اگه یکی گفت تو چکاره هستی؟

تو چکاره هستی، بگید: من یک رهگذرم، من یک شهروندم، من هم وطن شما هستم،

بله هزینه داره، امر به معروف به توجه داره، نماز و روزه به توجه نداره، هزینه بر

نیست، کسی دلخور نمیشه، امر به معروف باید پای هزینشم ایستاد وانجام داد.

بخاطر همین خدا اجر و مُزدهای آنچنانی برایش در نظر گرفته.

من سوالم از شما عزیزان این هست:

امام حسین (ع) رو کدام قوه قضائیه حمایت کرد؟ کدام پلیس حمایت کرد؟

بعضیا میگن آقا ما تذکر میدیم حمایت ازَمون نمی کنن!

اولاً که میکنن،

ثانیاً به فرض هیچ کس تو این مملکت از شما آمر به معروف حمایت نکنه،

ان الله يدافع عن الذين آمنوا،

شب اول قبر بهت میکن چرا تذکر ندادی؟

میتونی بگی چون هیچ کس تذکر نمیداد یا از من حمایت نمیکرد!

چرا نماز نخوندی، نماز واجب تو؟

چون در دولت هیچ کس نماز واجب نمیخونه!

اینو میپذیرن از شما؟!!

پس امر به معروف ترک کن میپذیرن.

نخیر، این عذرها رافع تکلیف ما نیست، نیازم به کارت و امثال و ذلک نیست.

تو رو خدا فرماندهان محترم، مسئولین محترم، روحانیون محترم

برای محدوده تحت امر خودشون کارت ناصحین، کارت مجوز تذکر زبانی صادر نکنن،

چرا؟

۴۰ نفر، ۴۰۰ نفر، ۴۰۰۰ نفر و کارت میدید،

اینارو مصون میکنی از در واقع درگیری و خطر وارد شدن و اینها،

که کارت نشون بدن بگن ببینین ما آمر به معروفیم، طرفم عقب نشینی کنه،

اما ۸۰ میلیون نفر دیگه رو سر میبرین،

چرا؟

چون برا تذکر لسانی که کارت درست میکنیدا تو ذهن مردم جا میفته،

آها پس فقط کسانی حق تذکر دارن که کارت داشته باشن!!!

هم تو ذهن آمرین و مومنین جا میفته،

هم تو ذهن خطاکاران و در واقع کسانی که تذکر میگیرن،

همه فکر میکنن هرکی کارت داره باید تذکر بده.

این اشتباه رایج و متداولیست، برای تذکر لسانی نیازی به کارت نیست.

جلسه ی سیزدهم

یکی از مواردی که جزء اشتباهات رایج هست در امر به معروف و نهی از منکر این

است که میگویند آقا امر به معروف نباید باعث کاهش آبرو و احترام افراد بشه،

یعنی تو جمع تذکر دادن حرام است، اینجوری میگویند از خودشون،

بیخوده ها، مراجع تقلید نفرمودن!

مراجع تقلید می فرمایند اگر چاره ای نیست الا اینکه تو جمع تذکر بدی، تذکر بده،

اگر چاره ای نیست الا اینکه آبروش یه خورده کاسته بشه دیگه چاره ای نیست،

یعنی به کمتر از اون نمیشه تذکر رو داد و بفهمه، گناه از بین نمی رفته،

اشکال نداره جلو جمع بگو، اشکال نداره بلند بگو، اشکال نداره

همونجا در جمع طوری برخورد کن که عکس العمل متناسب با گناهشو دریافت کنه.

یه عده میگویند که یا می نویسن که هر جا گناهکار آبروش اگه به خطر بیافته،

احترامش ممکنه کاهش پیدا کنه، امر به معروف و نهی از منکر رو تعطیل کنید.

نه آقا امر به معروف و نهی از منکر به این راحتی تعطیل بردار نیست.

بذارید بخونم براتون رساله آموزشی آیت الله عظمی خامنه ای می فرماید:

"در امر به معروف ونهی از منکر شرط نیست که امر و نهی موجب بی آبرویی یا کاسته

شدن احترام کسی که واجب را ترک کرده یا حرام بجا آورده نشود،

بنابراین اگر در امر به معروف و نهی از منکر شرایط و آداب آن رعایت شود از حدود

آن تجاوز نشود، در عین حال مستلزم بی آبرویی یا کاسته شدن احترام کسی که

مرتکب خلاف شده شود اشکال ندارد".

همین رو در اجوبه استفتائات آیت الله عظمی خامنه ای هم میتونید پیدا کنید سوال

۱۰۵۳ باز از سایر مراجع هم داریم، از امام راحل هم داریم.

من نمیخوام همه ی اینها رو بخونم،

اما همین قدر بدانیم که احترام و آبروی گناهکار بهتر است حفظ بشود

ولی اگر جایی چاره ای نبود امر و نهی متوقف بر این بود که

آبرو یا احترامش یه خورده کاهش پیدا کنه.

مثال چی، مثل اینکه تو جمع بخوایم تذکر بدیم، مجبوریم،

یا مثل اینکه بخوایم پیش یه نفر بریم بگیم او بیاد تذکر بده،

مجبوریم از او بخوایم که خُب این آدم پیش او بی آبرو میشه، احترامش کم میشه،

ولی چاره ای دیگه نیست دیگه، خودمون گفتیم یا خودمون بگیم کافی نیست،

عیب نداره میریم از دیگران میخوایم، آبروی او کاهش پیدا کنه.

یا یه کسی در محیط عمومی می بینید در اتوبوس، در مترو، در خیابان، در مهمانی

علناً گناه کبیره ای رو زشت انجام میده و عین خیالشم نیست

و اونجام نمیتونین شما به تأخیر بندازین، واجب واجب فوریت،

مگر با کاهش مفسده و افزایش تاثیر،

شما می بینید نه در لحظه باید تذکر داد این گناه رو داره ادامه میده

و دیگه دهن کجی به خدا علنی شده هیچکسی هم هیچی نمیگه،

بعد بگین نه تو جمع تذکر ندم، زشته، بذارم بعدا بگم، تذکر در جمع جایز نیست!

نخیر تذکر در جمع اونجا واجب هم هست و باید تذکر داد ولو اینکه آبرو و احترامش

یه مقدار کاسته بشه، البته باید دقت کنید معذور دیگری در میان نباشد.

موفق و موید باشید، والسلام علیکم و رحمه الله و برکاته

جلسه چهاردهم

عزیزان دقت بفرمایید در امر به معروف و نهی از منکر برخی ها به چیزایی رو واجب

می دونن که این ها **محاسن کلام** هست، اما فکر میکنن اینا واجبه.

مثلاً استفاده از قول لَین، خب قرآن می فرماید با زبان خوش تذکر بدید.

اما آیا این واجب است؟

یعنی حالا هیچ جا نباید به ذره با اخم تذکر داد؟

ببینید مراجع تقلید می فرمایند هر جا هر شیوه ای که **تأثیر کلام بیشتر است**

همون شیوه رو اتخاذ کنید.

• بهتره در گوشی بگیم، بهتره یواشکی تذکر بدیم، **اما واجب نیست.**

• به جا می بینید لازم هست جلو دو نفر دیگه صحبت کنید.

• لذا بهتر است که کلمات دلپسند بگیم **اما واجب نیست.**

• به جا لازم است تشر بزنیم چاره ای نیست!

بهتر است که تذکر کوتاه باشد،

اما اینو نگیم که **حتما باید** کوتاه بگید،

حتما باید قول لین بگید،

حتما باید نمیدونم مسلط به زبان بدن باشید،

نه، **بهتر است** آمر و ناهی مسلط به زبان بدن باشه.

شما میگی **حتما**، اونوقت اون بنده خدایی که قول لین نداره

یا زبان بدن خیلی حرفه‌ای نیست، اون دیگه در واقع خیلی **تذکر نمیده**.

دقت کنیم چیزایی که **حُسن** است در بیان یا در انتقال پیام،

این‌ها رو به عنوان **واجب شرعی** خدایی نکرده مطرح نکنیم!

عزیزان می‌دونم این نکات ریزه، ظریفه،

اما باور کنید همینا ترمز مردم میشه دیگه امر به معروف و نهی از منکر نمی‌کنند!

این واجب فراموش شده‌ی الهی خدای نکرده از جامعه‌ی ما رخت برمیبند.

جلسه پانزدهم

عزیزان، یکی دیگر از غلط‌هایی که مکرر دیده شده اما حالا خیلی کوتاه می‌خوام

عرض کنم در بحث آموزش امر به معروف و نهی از منکر این است که،

خیلی از آقایون لطف میکنند می‌کنن:

"به نظر من امر به معروف رو فلان طور انجام بدید"

"به نظر من اینطور" این جمله ی **"به نظر من"** رو نگیم!

آقا وقتی میریم منبر برا امر به معروف حرف بزنیم،

یاد مردم بدیم احکام فریضتین را،

وقتی در کتاب می‌خواید بحث امر به معروف بنویسید،

وقتی در تریبون می‌خوای امر به معروف بگید،

لطفا مواظب باشید این کلمه ی **"به نظر من"** نیاد تو دهن‌تون

چون نظر من و شما اصلا مهم نیست،

نظر شرع مهم است، نظر مراجع تقلید مهم است.

مردم شما رو به خدا امر به معروف و نهی از منکر رو فقط از مراجع تقلید یاد بگیرید،

فقط، متوجه میشد چی دارم عرض میکنم؟

نمیتونم خیلی بازش کنم،

بنده باشم، دیگری باشد، روحانی باشد، غیر روحانی،

نمیدونم دکتر باشد یا غیر دکتر، استاد، غیر استاد، زن، مرد،

هر کس حرف مراجع تقلید را زد در بحث امر به معروف و نهی از منکر میذاریم روی

چشممون و لو بچه ی پنج ساله باشه میگی چشم حرف تو درسته،

چون حرف مراجع تقلید رو داری میگی، از رساله مراجع میخونی.

اگه هر کی حرف خودشو زد:

آقا به نظر من امر به معروف شونزده تا شرط دارد!

ببخشید نظر تو واسه خودت خوبه، به درد همشیره ابویت میخوره؛

مراجع فرمودند چهار شرط وجوب.

به نظر من امر به معروف...

اینا رو نوشتنا، خیلی جاها دیدم، گفتنا، افراد سرشناس، مشهور،

اسم بزم همتون میشناسید، اومده گفته:

***بنظر من امر به معروف هفت مرحله دارد!**

خب همه مراجع تقلید گفتن سه مرحله، تو چی میگی برا خودت!

***به نظر من بهتر است کسی تذکر بدهد که سنش بیشتر باشد! ن**

خیر، سن و سال شرط نیست در امر به معروف و نهی از منکر، نظر شما برا خودت مهمه.

لذا مواظب باشید مدرسین محترم عزیزان، سروران، دلسوزان، مبلّغین،

خدا خیرتون بده، برا ماهم دعا کنین، شما که دلتون برا این فریضه میسوزه

و میخواین احیا کنید، قربون همتون بزم

لطف بفرمایید "به نظر من" و "به نظر شما" اجتهاد از خودمون نکنیم.

محکم بچسبیم به فقه مراجع تقلید،

احکام و استفتائات محکمی که از مراجع معظم رسیده است.

موفق و موید باشید

والسلام علیکم و رحمه الله

جلسه شانزدهم

یکی دیگر از اشتباهات رایج در بحث امر به معروف ونهی از منکر

این است که هدف قیام حسین بن علی علیه السلام را بد تبیین می کنند بعضیا

از اکثر مردم ما کار آماری کردیم.

پرسید از اکثر مومنین:

آقا انگیزه قیام امام حسین علیه السلام چی بود؟

*میکن نامه ای که کوفیان نوشتند،

یه عالمه نامه رسید به حضرت که آقا بیا تو رو خدا ما رو نجات بده،

حضرت حرکت کرد. انگیزه ی قیامشون لبیک به دعوتنامه های کوفی ها بود.

از یه عده دیگه می پرسی آقا هدف قیام امام حسین علیه السلام چی بود؟

یک جمع کثیری طبق آماری که ما داریم از مؤمنین، می فرمایند:

*نفی بیعت با یزید

حضرت می خواستند با یزید بیعت نکنند،

گفتند خُب، پس بریم دیگه جنگ کنیم و حرکت کنیم وامثال ذالک.

در حالی که خود **امام حسین علیه السلام** در وصیت نامه ی تاریخی شون

به برادرشون محمد حنفیه می فرمایند:

أُرِيدُ أَنْ أَمُرَ بِالْمَعْرُوفِ وَأَنْهِيَ عَنِ الْمُنْكَرِ

"هدف قیام" حضرت فقط "امر به معروف و نهی از منکر" بود.

ما بقی اینا میاد به عنوان "فواید فرعی قیام" مطرح میشه.

یعنی شما نگاه میکنید، می بینید نامه های کوفیان کی رسید به حضرت؟

دو ماه بعد از این که حرکت کردند برای امر به معروف و نهی از منکر،

در اواسط رمضان تازه اولین موج نامه های کوفیان رسید.

آقا شنیدیم میخوای امر به معروف و نهی از منکر کنی،

بیاین از سمت کوفه، بیاید روی ما هم حساب کنید،

که حالا، بعد تو زرد از آب در اومدند، کار نداریم.

به زور و زَر و تزویر اینا رو اغفال کردند.

اما سیل نامه های کوفیان مُحرکِ حضرت نبود برا قیام

خودِ امر به معروف ونهی از منکر، ولو این که اینها نامه نمی نوشتند،

حضرت قیام رو شروع کرده بودند.

یا اینایی که میگن علت، نفی بیعت با یزید بود،

حضرت چون می خواست با یزید بیعت نکنه، دیگه جنگ شد، دعوا شد؛

نخیر، ابن عباس و برخی دیگر از بزرگان به حضرت پیشنهاد دادن آقا

میخوای با یزید بیعت نکنید، برید تو این کوهها قایم بشید، برید توی شهرهای دیگه،

آنها از آسیاب بیفته، بعداً برگردید بیاید.

حضرت بارها می فرماید که:

مثل منی با مثل یزید بیعت نمی کند.

نمی بینید به حق عمل نمی شود، از منکر نهی نمی شود؟

من وظیفه ام اینجا امر به معروف و نهی از منکر است.

لذا حواسمون باشه هدف قیام **امام حسین علیه السلام** رو درست بگیریم به مردم،

هدف اصلی فقط و فقط امر به معروف و نهی از منکر بوده ولا غیر.

والسلام علیکم و رحمت الله و برکاته

برگرفته از بیانات استاد علی تقوی (مدرس برجسته حوزه و دانشگاه)

کاری از مرکز تخصصی آموزش و احیای واجب فراموش شده

کانال در پیام رسان های داخلی: @aamerin_ir

سایت آمرین: www.Aamerin.ir

کانال آپارات: Aamerin

صفحه اینستاگرام: @aamerin_ir